

Reactie INretail en Modint op consultatie Besluit UPV-textiel

Zeist, 13 januari 2022

Graag reageren wij als brancheorganisaties Modint en INretail op het ter consultatie gelegde Besluit UPV-textiel.

Traject tot nu toe

Zoals bekend maken wij al enige jaren in nauwe samenspraak met uw Ministerie en stakeholders deel uit van de circulair textiel transitie in Nederland. Als eerste grote gezamenlijke stap hebben we met uw steun medio 2018/2019 de DCTV opgericht als versnellingsteam voor de circulair textiel transitie.

Middels het *Sectorplan Circulair Textiel* hebben wij voorjaar 2019 onze ambitie uitgesproken om actief toe te werken naar een circulair textiel systeem en ons commitment uitgesproken om met u samen te werken aan een vrijwillige uitgebreide producenten verantwoordelijkheid (UPV) met als belangrijk uitgangspunt doelmatig en proportioneel.

Met het *Beleidsprogramma Circulair Textiel 2020-25* van april 2020, heeft u positief gereageerd op ons Sectorplan en een beleidspad uitgestippeld naar een circulaire economie voor textiel in 2050 met inbegrip van beleidsdoelstellingen voor 2025 en 2030.

Op basis van uw beleidsprogramma en ons sectorplan hebben wij u maart 2021 ons *Hoofddijnenvoorstel UPV Textiel* aangeboden. U heeft daarop met de *Voortgangsrapportage 2021* van het beleidsprogramma wederom positief gereageerd met inbegrip van een aanscherping van de beleidsdoelstellingen voor 2025 en 2030.

Dit is vervolgens in het netwerkoverleg met de stakeholders van het beleidsprogramma besproken en u heeft de formele invoering van het *Besluit UPV-textiel* middels een AMvB aangekondigd als wettelijke basis voor een vrijwillig op te zetten producentenorganisatie (PRO) die bij voldoende dekking in de sector algemeen verbindend kan worden verklaard (AVV).

AMvB en ingangsdatum

Met het ter consultatie gelegde *Besluit UPV-textiel* is nu een belangrijk nieuw element aan de vrijwillig afgesproken UPV ontwikkeling toegevoegd: de ingangsdatum van 1 januari 2023. Deze ingangsdatum staat op gespannen voet met het gereedkomen van de op te richten collectieve PRO op basis van het raamwerk voor een UPV en PRO conform het *Besluit regeling voor UPV* (september 2020). Op basis van de ervaringen met bestaande producentensystemen in Nederland was de PRO-ontwikkeling vaak een geleidelijk proces van 3 tot 5 jaar. Daarbij was de AMvB niet altijd het startpunt van de PRO ontwikkeling omdat al een zekere vorm van organisatie aanwezig was. Nu lijkt met het Besluit UPV-textiel het speelveld omgedraaid en dreigt de situatie dat de vrijwillige PRO niet operationeel kan zijn op de huidige beoogde ingangsdatum van het Besluit.

In de nota van toelichting (punt 5. Uitvoering) wordt aangegeven dat "... de producent nog enkele jaren de tijd heeft om zich voor te bereiden op de uitvoering". Dat zou dan niet alleen de doelstellingen 2025 moeten betreffen maar ook het oprichten van en aansluiten bij de producentenorganisatie.

Wij pleiten voor zorgvuldigheid boven snelheid in het uitwerken, opzetten en inregelen van de collectieve producentenorganisatie. De collectieve producentenorganisatie moet tot goede afspraken komen met bedrijven uit de sector en relevante stakeholders in de keten vanuit de huidige inzamel en verwerkingsstructuur. Verder worden verantwoordelijkheden en afspraken binnen het UPV-systeem over de uitvoering en taken geborgd en heeft de collectieve producentenorganisatie de operationele taak om de administratie en verantwoording en daarmee financiering op basis van heffingen en vergoedingen te realiseren.

Wij vragen uw aandacht hiervoor door ófwel de ingangsdatum van het Besluit te stellen op 1 januari 2024, ófwel een expliciete overgangstermijn in het Besluit op te nemen die voorziet in een periode dat bedrijven wél al formeel individuele verantwoordelijkheid dragen maar nog de tijd krijgen om zich voor de invulling van die verantwoordelijkheid aan te sluiten bij de PRO in oprichting voor het einde van deze overgangstermijn.

Doelstellingen

Ten aanzien van de doelstellingen 2025 en 2030 is een switch gemaakt naar het stellen van doelstelling percentages ten opzichte van de afzet op de markt. Zoals in ons hoofdlijnenvoorstel aangegeven is er momenteel geen goede registratie van de afzet op de Nederlandse markt, sector en CBS-data zijn hierin onvolledig en niet sluitend, mede met het oog op de grote en toenemende diversificatie van de afzetkanalen. In onze optiek zal de registratie van afzet op de Nederlandse markt door producent/importeur (P/I) eerst na enige jaren een volledig sluitende dataset op kunnen leveren. De inventarisatie en registratie van de afvalstroom is met de massabalans rapportages van FFact momenteel de meest betrouwbare en volledige dataset voor monitoring van de UPV. Bovendien betreft de UPV de verantwoordelijkheid voor Bovendien is de belangrijkste verantwoordelijkheid die volgt uit de UPV het zo hoogwaardig mogelijk verwerken van het gescheiden ingezamelde textiel.

Wij stellen dan ook voor de doelstellingen te betrekken op de afvalstroom textiel zoals die afgedankt wordt via de gescheiden textielinzameling en het gemengde huishoudelijk afval.

Overigens spreekt de nota van toelichting voor het doeljaar 2030 over “75% van het afgedankte textiel”, wat ons betreft de juiste formulering.

Dan het ambitieniveau van de voorgestelde doelstellingen. De nota van toelichting stelt dat “... deze doelstellingen haalbaar, ambitieus en realistisch zijn”, hetgeen zou volgen uit het onderzoek van Rebel Group. Zonder aan de waarde van dit onderzoek af te willen doen kan uit dit onderzoek niet zonder meer worden afgeleid dat de voorgestelde doelstellingen haalbaar zijn. Immers, in het MIS-rapport van Hekkert (Universiteit Utrecht, 2020) zijn de innovatiesystemen voor mechanische en chemische recycling (cruciaal voor de hoogwaardige recycling) beoordeeld als “opkomend, worstelend” voor mechanisch en “in de kinderschoenen maar veelbelovend” voor chemisch en beide innovatiesystemen als “kwetsbaar”. Juist daarom is het de doelstelling en ambitie van de sector om met de UPV gezamenlijk vanuit de sector en met stakeholders, hieraan een versnelde en robuuste ontwikkeling te geven.

Echter, voor de korte termijn – met name 2025, zijnde over 3 jaar en slechts 1 jaar na het te verwachten operationeel zijn van de PRO – zien wij ons vanuit realisme genooddaakt een

‘winstwaarschuwing’ voor hoogwaardige recycling af te geven. Wij hebben in ons hoofdlijnenvoorstel een plus van 5% hoogwaardige textiel-tot-textiel vezelrecycling op het huidige gangbare recyclingniveau van ca. 15% opgenomen. Dat past op de doelstelling om 25% van de recycling hoogwaardig in te vullen.

Bovenal, de som van “voorbereiding voor hergebruik en recycling” dient 50% te zijn, met ten minste 20% hergebruikt waarvan de helft, dus 10%, in Nederland. Dat zou een verdubbeling betreffen van de door ons voorgestelde 5% hoogwaardiger hergebruik in Nederland.

In de toelichting op artikel 3 is aangegeven dat “Het aanvangspercentage van 50% in 2025 is conservatief omdat dit een niveau is dat reeds wordt bereikt via de gescheiden inzameling door gemeenten en de verwerking hiervan door textielbedrijven.” Dit is echter niet correct, op basis van de massabalans textiel komen wij tot de conclusie dat het niveau op ca. 38% ligt (grootweg 23% hergebruik en 15% recycling).

Uitgaande van de doelen in de AMvB zou met een (ten minste) hergebruikpercentage van 20%, zou de recycling 30% moeten betreffen waarvan een kwart hoogwaardig, dus 7,5% van de afzet (of zoals door ons voorgesteld van de afvalberg). Dit lijkt een zeer moeilijk haalbaar aandeel van hoogwaardige recycling, noch qua beschikbare recyclingcapaciteit (technologie, logistiek, installaties), noch qua recycling kwaliteit (toepasbaar in kleding of huishoudtextiel). De kloof met de huidige situatie waarin de wereldwijde schatting is dat slechts maximaal 1% textiel closed-loop gerecycled wordt (Ellen MacArthur Foundation) en de realiteit dat er in Nederland zeker wel ambities zijn om closed-loop recycling te ontwikkelen maar er geen textielproductie-industrie is die daarin voortvarend kan investeren (zie ook de eerder genoemde MIS-analyse van Hekkert), nopen tot een realistischer doelstelling.

Recente indicaties van technische ontwikkelingen en investeringen in het opschalen van recyclingtechnieken inclusief feedstock voorbereiding vanuit afgedankte kleding en textiel, alsmede aansluiting bij substantiële spin- en textielproductiecapaciteit in de internationale productieketen voor het verwerken van herwonnen textielvezels, leiden tot het onderstaande voorstel:

Om ingebouwde teleurstelling per 2025 te voorkomen en toch ambitieus te blijven stellen wij voor de 2025 doelstellingen te verleggen naar 2028, het eerste evaluatiemoment van dit Besluit en op basis daarvan doelstellingen 2030 en 2035 vast te stellen in lijn met de beleidsdoelstellingen van het Beleidsprogramma Circulair Textiel en de algemene circulaire economie beleidsdoelstelling voor 2050. Voor 2025 kunnen dan de doelstellingen van ons Hoofdlijnenvoorstel worden gehanteerd als inspanningscommitment voor de dan pas één jaar functionele producentenorganisatie.

Artikel gewijze opmerkingen:

Art.1 (definities en reikwijdte):

Het begrip “in de handel brengen” wordt verstaan als “voor het eerst in Nederland op de markt aanbieden” De nota van toelichting voegt daar aan toe dat “... dit kan zijn aan een bedrijf of direct aan een consument.” En vervolgens “... dat betekent dat de hoeveelheden die een bedrijf in Nederland importeert om vervolgens weer te exporteren niet onder het stelsel vallen.” Met als nadrukkelijke toelichting op artikel 1: “... waarmee buiten twijfel is dat de verplichtingen uit dit

Besluit uitsluitend betrekking hebben op het in Nederland in de handel brengen van textielproducten.”

Ons inziens zou “in de handel brengen” nog aangescherpt moeten worden tot “het als eerste schakel in Nederland textielproducten op de eindgebruikersmarkt brengen”.

In de artikeltekst wordt de reikwijdte benoemd als “kleding en huishoudtextiel”. In de toelichting op het artikel wordt expliciet benoemd “...dat met huishoudtextiel niet woningtextiel wordt bedoeld”.

In lijn met deze reikwijdte dient de HS-code 6303 die gordijnen betreft te worden geschrapt. Dat is dan ook conform ons hoofdlijnen voorstel. Voor de werkbaarheid en doelmatigheid van de UPV en met name de PRO verdient het de voorkeur ook de in relatieve omvang van het totaal kleine productgroepen met HS-code 6301, 04 en 07 (resp. dekens en slaapzakken; (andere) meubelstoffering; dweilen, reddingsvesten en veiligheidsgordels) niet op te nemen in de reikwijdte.

Binnen de reikwijdte HS 61, 62 en 6302 zal door de producentenorganisatie optimaal rekening kunnen worden gehouden met het reguliere businessmodel van bijvoorbeeld de sector textielverzorging die actief is op het vlak van o.a. zorg en horeca-textiel (kleding en linnengoed) in eigen beheer, verzorging en afdanking. Zulke bedrijven, onderscheiden zich nadrukkelijk van de consumenten kleding en textiel en maken daardoor nauwelijks deel uit van de publieke gescheiden inzameling, hetgeen veelal ook geldt voor bedrijfskleding. Het Besluit lijkt minder geënt op deze marktmodaliteiten en die kunnen daardoor minder goed werkbaar met de in het Besluit geformuleerde individuele verantwoordelijkheid en doelstellingen worden aangestuurd. Binnen het door de PRO op te zetten collectieve systeem kan dat maatwerk wel worden geleverd.

Art.2 (gemachtigd vertegenwoordiger):

Wij verwelkomen de aanwijzing van een gemachtigde vertegenwoordiger als een in Nederland gevestigde rechts- of natuurlijke persoon voor buitenlandse producenten die rechtstreeks aan een eindgebruiker afzetten op de Nederlandse markt. Nederlandse winkeliers en leveranciers vrezen dat er onvoldoende slagkracht is om buitenlandse platforms, onverkort en effectief onder de werking van de UPV brengen. En maken zich derhalve grote zorgen over het eerlijke speelveld tussen in Nederland gevestigde bedrijven en buitenlandse online aanbieders. Het marktaandeel van e-commerce platforms in de kledingverkoop aan consumenten blijft stijgen. De verkoop van kleding en textiel gebeurt vandaag de dag in een omnichannel omgeving, waarbij online retail en de traditionele fysieke retail sterk met elkaar verbonden zijn. Deze ontwikkeling noopt dat beide online en offline retail ook gelijk worden behandeld.

Wij vragen ons af of de verplichting tot aanwijzing van een gemachtigd vertegenwoordiger afdoende en effectief zal zijn om de toenemende stroom van directe e-commerce vanuit buitenlandse platforms onder de UPV te brengen. Graag vernemen wij van u hoe dat bij ministeriële regeling kan worden geëffectueerd en handhaafbaar gemaakt.

Art.3 (voorbereiding voor hergebruik en recycling):

De formulering in de titel (“voorbereiding voor hergebruik en recycling”) en in de artikel tekst (“...wordt voorbereid voor hergebruik of gerecycled”) zijn niet volledig in overeenstemming met elkaar.

Wij vragen u preciezer de strekking van “voorbereiding voor hergebruik” te omschrijven en, of “voorbereiding” ook betrekking heeft op recycling.

Art.4 (voorbereiding voor hergebruik):

Met de (voorbereiden voor) hergebruik-doelstelling wordt een unicum op het vlak van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid gecreëerd: product/marktbeleid ten aanzien van 2de-hands producten ten faveure (koste) van nieuwe producten. Enerzijds is de 2de-hands markt sterk in ontwikkeling met name middels C2C platforms (o.a. Vinted) en 2de-hands vintage winkels. Deze (circulaire) verkoopmodellen werken veelal niet vanuit gescheiden ingezamelde afgedankte kleding (de afvalberg) maar betreft een consument die ongebruikte kleding doorverkoop (Vinted) en veelal geïmporteerde over-stock (vintage). Het rapport van Hekkert concludeert ook dat dit hergebruik systeem geen nader beleid vergt voor marktconforme ontwikkeling. En deze 2de-hands kanalen behoren conform het gestelde in de nota van toelichting A.1., niet tot de producentenverantwoordelijkheid voor gescheiden inzameling en verwerking met recycling en hergebruik doelstellingen.

Hier past ook de vraag of er wel voldoende marktvraag zal zijn voor 10% afzet van tweedehands kleding uit de gescheiden inzameling. Het huidige niveau is volgens de massabalans rapportage van FFact over 2018 slechts 1-2%. Het overgrote deel afzet van 2de-hands kleding betreft buitenlandse markten (Oost-Europa en West-Afrika). De sortering (voorbereiding voor) vindt op grote schaal professioneel in Nederland plaats. Daarbij is niet altijd is gegarandeerd dat de sortering dermate adequaat en specifiek is dat de gehele voor hergebruik ge-exporteerde handelstroom ook daadwerkelijk geschikt is voor hergebruik.

Verder dient in het licht van de 2035 doelstelling uit het Beleidsprogramma, halvering van de ecologische footprint, zorgvuldig onderzocht te worden wat de bijdrage van 2de-hands verkoop is in het reduceren van de footprint. Het is niet waarschijnlijk dat de 2de-hands verkoop één-op-één nieuwe aankoop verdringt, er zal een zogenaamd re-bound effect zijn in de zin van betaalbare extra items in de garderobekast van de consument.

Anderzijds mag worden verwacht dat 2de-hands hergebruik in Nederland meer milieuwinst oplevert, niet alleen vanwege de transportwinst maar vooral ook doordat, zoals gesteld in de nota van toelichting: “... de uitvoer van herbruikbare producten naar derde landen wordt beperkt om te voorkomen dat zij daar uiteindelijk zonder te worden gerecycled worden verwijderd”, kortom, dáár uiteindelijk of zelfs rechtstreeks op de afvalberg verdwijnen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat bedrijfskleding vanwege vervuiling, veiligheidseisen, bedrijfsspecifieke logo's en designs veelal minder geschikt is voor hergebruik of dat het zelfs niet wenselijk is dat deze kleding (bv. uniformen) beschikbaar komen op 2de-hands markten. De hergebruiksdoelstelling, die formeel per individueel bedrijf geldt zal voor een groot deel van de bedrijfskleding onhaalbaar zijn.

Daarom achten wij het niet doelmatig en proportioneel om een doelstelling van 10% 2de-hands afzet in Nederland in 2025 na te streven. In ons hoofdlijnen voorstel hebben we een voorzichtige

5% hoogwaardige 2de-hands afzet in Nederland opgenomen om te kunnen ervaren wat de marktimpact en milieueffecten daarvan zijn voor verschillende productgroepen.

Daarbij is een groot punt van aandacht hoe recht te doen aan de grote en toenemende variëteit van de hergebruik kanalen zoals consumer-to-consumer platforms, on-line business-to-consumer, vintagewinkels, 2d-handswinkels, kringloopwinkels etc. De vraag is wat wel en wat niet tot de producenten verantwoordelijkheid wordt gerekend en tot de hergebruik (in NL) doelstellingen.

Art.5 (hoogwaardige recycling):

Zie eerdere overwegingen en voorstel ten aanzien van de doelstellingen:

Om ingebouwde teleurstelling per 2025 te voorkomen en toch ambitieus te blijven stellen wij voor de 2025 doelstellingen te verleggen naar 2028, het eerste evaluatiemoment van dit Besluit en op basis daarvan doelstellingen 2030 en 2035 vast te stellen in lijn met de beleidsdoelstellingen van het Beleidsprogramma Circulair textiel en de algemene circulaire economie beleidsdoelstelling voor 2050.

In de toelichting op art.5 wordt gesteld “Verder kan de minister recyclingdoelstellingen per productcategorie vaststellen.” Enerzijds lijkt dit perspectief te bieden op maatwerk, anderzijds kan dit ook leiden tot een veel complexere rapportage en monitoring en is het voornamelijk de vraag op basis van welke criteria productcategorieën aan te wijzen en een realistisch haalbare doelstelling te specificeren. Zo zal bij de recyclingmogelijkheden voor met name beschermende bedrijfskleding de kwaliteits- en veiligheidsspecificaties en vervuiling door gebruik de mogelijkheden voor hoogwaardige recycling aanzienlijk kunnen compliceren vanwege gecombineerd materiaalgebruik om specificaties te behalen.

We vernemen graag de grondslag daarvoor, de te volgen procedure en de precieze relatie met de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid bijvoorbeeld t.a.v. rapportage en monitoring .

Art.6 (materiaalhergebruik):

Hier wordt aangegeven dat “... bij ministeriële regeling kan worden verplicht om gerecyclede textielvezels te gebruiken in nieuwe textielproducten die in Nederland in de handel worden gebracht” Wij begrijpen dit als restrictief productbeleid hetgeen zorgvuldig getoetst dient te worden aan EU-wet en regelgeving. Bovendien geldt hier ook de opmerking t.a.v. de werking van de ministeriële regeling zoals hiervoor bevestigd bij hoogwaardige recycling (art.5).

Wij staan op het standpunt dat producteisen niet op nationaal schaalniveau binnen de Europese Unie kunnen worden genomen, vanwege het behouden van een gelijk speelveld voor Nederlandse bedrijven op de belangrijke Europese afzetmarkt.

Art.7 (verslaglegging):

In de nota van toelichting wordt gesteld dat “De precieze administratieve lasten worden in beeld gebracht bij de ministeriële regeling” en daarbij “... kunnen kleine producenten worden vrijgesteld van de verplichtingen van dit besluit”. Dit laat enerzijds nog veel open ten aanzien van de administratieve lastendruk en anderzijds streeft de op te richten producentenorganisatie ernaar de administratieve lastendruk te minimaliseren door goed aan te sluiten bij bestaande registratiesystemen. Voor importen van buiten de EU zijn douane-registraties voorhanden. Voor importen en exporten vanuit en naar EU landen ontbreken de douanepapieren en dienen andere registraties te worden benut of specifiek ingeregeld, hetgeen onvermijdelijk tot extra administratielast leid. In de uitwerking van de PRO zal hieraan expliciet aandacht worden besteed en

afstemming op/van een ministeriële regeling is daarbij geboden. Hetzelfde geldt voor het vaststellen van een vrijstellingsgrens en bewijslast daarbij.

Ook hier graag nadere toelichting op de mogelijkheid van een ministeriële regeling voor het vrijstellen van kleine producenten en aanvullende eisen aan het verslag (kennelijk aanvullend op de eisen in het Besluit regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid).

Art.8 (inwerkingtreding):

Met de beoogde inwerkingtreding per 1 januari 2023 treed ook een meldingsplicht van producenten/importeurs in werking binnen zes weken zoals gesteld in de toelichting per artikel.

Wij dringen erop aan indien de meldingsplicht daadwerkelijk vóór het te verwachten gereedkomen van de collectieve PRO per januari 2024 komt te liggen, de mogelijkheid te scheppen om bij de melding te verwijzen naar de (intentie tot) deelname aan de PRO in oprichting.

Lastendruk

Tenslotte ten aanzien van de lastendruk. Het valt te voorzien dat dit Besluit zal leiden tot aanzienlijke administratieve lastendruk. Eerder is al aangegeven dat bij ministeriële regeling een drempelwaarde voor de omvang van de import kan worden gesteld.

Wij verzoeken u dat nauwgezet af te stemmen met de PRO (zie ook art.7).

Wat betreft de lastendruk voor het organiseren en financieren van de verplichting tot gescheiden inzameling en verwerking conform de beoogde doelstellingen, zal de lastendruk voor individuele bedrijven buitenproportioneel hoog zijn indien bedrijven zich niet kunnen aansluiten bij een collectief systeem. De PRO die wij in voorbereiding hebben zal zodanig moeten worden ingeregeld dat de financiële afdracht middels heffingen voor het dekken van de collectieve kosten, voor de bedrijven in de sector proportioneel is en hen enerzijds niet op concurrentiële achterstand zet ten aanzien van buitenlandse aanbieders op de Nederlandse markt – die ook onder de UPV vallen en bij de beoogde AVV ook moeten toetreden tot de PRO en heffing afdragen. Anderzijds ook geen concurrentieel nadeel oplevert op de Europese markt – vooral doordat de afzet op de Europese markt niet heffing plichtig is maar ook door de administratieve overhead zo beperkt mogelijk te houden. Een gedegen MKB-lastentoets is daarbij nog steeds op zijn plaats. Een toets die in feite pas realistisch kan worden uitgevoerd wanneer de kosten en daarmee de heffing door de producentenorganisatie nauwkeuriger zijn vastgesteld, medio 2022.

Ten aanzien van de handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudegevoeligheid zien wij uit naar de HUF-toets.

Voor beide toetsen komen wij tot de conclusie dat die eerst zinvol kunnen worden uitgevoerd wanneer er meer concreet zicht is op de uitwerking van een collectieve producentenorganisatie. Die zal najaar 2022 naar verwachting voldoende helder zijn.

Tenslotte, in de context dat er geen PRO zou zijn en duizenden producenten/importeurs rechtstreeks individueel melding moeten doen bij het bevoegde gezag én worden gecontroleerd en gehandhaafd, zullen de beleidskosten een veelvoud betreffen van de kosten voor het aansturen en controleren van de PRO. Echter de sector staat momenteel voor de uitdaging om het opzetten van de PRO te

financieren. Ook hiervoor vragen wij uw aandacht en creativiteit van uw ministerie om die voorfinanciering te helpen realiseren.

Voor het (voor)financieren van het opzetten van de producentenorganisatie gaan wij graag op korte termijn met u en uw ministerie in gesprek.

Daarbij aansluitend nogmaals ons dringende verzoek tot afstemming van de ingangsdatum van de UPV op het operationeel komen van de PRO, in lijn met het goede overleg met uw ministerie over het transitiebeleid circulair textiel van de afgelopen jaren, ten einde een doelmatig en proportioneel UPV systeem te implementeren met een operationele producentenorganisatie, hetgeen cruciaal is voor het behalen van de doelstelling van uw *Beleidsprogramma Circulair Textiel* en de ambitie van de sector vastgelegd in ons *Sectorplan Circulair Textiel*.
